

NEDERLANDSE
ORDE VAN
ADVOCATEN

114+3/89/DW

Door Reg. DSC kopie gezonden
aan SG/DW

Minister van Veiligheid en Justitie
T.a.v. de heer mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Ministerie van Justitie
DBOR/DIV/OAD/AL-GR

Dossier	1 - - - - -
Datum	23 NOV. 2010
Nummer	
Amt	

Den Haag, 24 november 2010
Dossiernummer:
Doorkiesnummer: 070-335
Faxnummer: 070-335
E-mail:

Betreft: conceptwetsvoorstel wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met het verbeteren van de aanpak van het rijden onder invloed van drugs

Zeer geachte heer Opstelten,

Bij brief van 23 september jl. verzocht u de Nederlandse Orde van Advocaten te adviseren over het conceptwetsvoorstel tot wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met het verbeteren van de aanpak van het rijden onder invloed van drugs.

De Algemene Raad heeft het conceptwetsvoorstel voorgelegd aan zijn Adviescommissie Strafrecht die bijgaand advies heeft uitgebracht. De Algemene Raad sluit zich aan bij de overwegingen van de Adviescommissie en verzoekt u deze bij de verdere voorbereiding van het wetsvoorstel te betrekken.

Met de meeste hoogachting,
namens de Algemene Raad,

J.J.H. Suyver
algemeen secretaris

Bijlage

Preadvies
van de
Adviescommissie Strafrecht
inzake

het voorstel voor wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 in verband met het verbeteren
van de aanpak van het rijden onder invloed van drugs

Het wetsvoorstel inzake de aanpak van rijden onder invloed van drugs behelst twee aanpassingen van de Wegenverkeerswet 1994 (WVV). Allereerst wordt in artikel 8 WVW een op het gebruik van drugs toegespitste delictsomschrijving ingevoegd, waarbij het de bestuurder verboden wordt om een voertuig te besturen, indien bij een onderzoek in zijn bloed méér dan bepaalde grenswaarden verboden stoffen kunnen worden vastgesteld. De tweede aanpassing van de WVW betreft de met deze nieuwe delictsomschrijving samenhangende onderzoeksbevoegdheden. Deze bevoegdheden – een speekseltest als voorlopig onderzoek en een bloedonderzoek als bewijsonderzoek voor het gebruik van drugs – worden in de artikelen 160 en 163 WVW opgenomen.

Welbeschouwd bevat het wetsvoorstel weinig nieuws. Rijden onder invloed van drugs is onder huidig recht al strafbaar. Rijden onder invloed van drugs waarvoor (nog) geen grenswaarden worden vastgesteld blijft strafbaar, voor zover de bestuurder daardoor niet meer tot behoorlijk besturen in staat is (art 8, lid 1 WVW). Een verdenking dat een bestuurder onder invloed van drugs rijdt, kan daarbij ook nu al leiden tot een verplicht bloedonderzoek op de voet van artikel 163, derde lid WVW. De “winst” van het wetsvoorstel ligt dan ook vooral hierin, dat voor verschillende categorieën verboden middelen grenswaarden zullen worden vastgesteld, waardoor voor zowel de burger als de overheid de grens tussen strafbaar en niet-strafbaar gedrag duidelijker wordt gedefinieerd.

Deze “winst” wordt echter in belangrijke mate teniet gedaan door de keuze van de steller van het wetsvoorstel om de grenswaarden voor de verschillende stoffen niet in artikel 8 lid 5 WVW op te nemen, maar in een op die bepaling gebaseerde Algemene Maatregel van Bestuur. De argumenten die daarvoor worden aangedragen in de Memorie van Toelichting kunnen niet overtuigen.

De voorgestelde strafbepaling is gebaseerd op het ontstaan van wetenschappelijke consensus over wat per categorie verdovende middelen de grenswaarde moet zijn, waarboven een gemiddelde bestuurder een onaanvaardbaar verhoogd risico op het veroorzaken van een verkeersongeval loopt. Zoals uit de Memorie van Toelichting en de bijlage daarbij blijkt, is het bereiken van zo’n consensus niet altijd gemakkelijk. Het bezwaar tegen het opnemen van stoffen en bijbehorende grenswaarden in een Algemene Maatregel van Bestuur, is dat het voor de wetgever wel heel laagdrempelig wordt gemaakt om *nieuwe* verdovende middelen onder de werking van de strafbepaling te brengen – en ook op een moment waarop de wetenschappelijke consensus over de te hanteren grenswaarden nog onvoldoende stabiel is.

Om te verzekeren dat stoffen niet te vroeg – dat is: op een moment waarop nog onvoldoende vastigheid in de bijbehorende meetwaarden is bereikt – onder de werking van de strafbepaling worden gebracht, is het wenselijk dat de verboden stoffen en bijbehorende grenswaarden rechtstreeks in de wet in formele zin worden opgenomen. Dit vloeit overigens

ook voort uit meer algemene noties van rechtstatelijkheid en wetgevingskwaliteit – welke noties er eerder toe hebben geleid dat de drug “alcohol” met bijpassende grenswaarde wél in de wet in formele zin is opgenomen.

Kort en goed beveelt de ACS aan dat het voorgestelde art. 8 lid 5 WVV als volgt komt te luiden:

“Het is een ieder verboden een voertuig te besturen of als bestuurder te doen besturen na zodanig gebruik van de hierna te noemen middelen, dat het gehalte in zijn bloed van de bij het middel vermelde meetbare stof, of in het geval van gebruik van amfetamineachtige middelen het totale gehalte in zijn bloed van de bij die middelen vermelde meetbare stoffen, bij een onderzoek hoger blijkt te zijn dan de daarbij vermelde waarde:

- a. middel; meetbare stof(fen); grenswaarde;*
- b. middel; meetbare stof(fen); grenswaarde;*
- c. etc.”*

Amsterdam, 15 november 2010

Adviescommissie Strafrecht